

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

MHP Lideri Devlet Bahçeli'nin Kürt Açılımıyla ilgili (13 Kasım 2009) Meclis konuşmasındaki;

DOĞRU'ları tebrik ve takdir,

YANLIŞ'ları tenkit ve telafi,

NOKSAN'ları ise teklif ve tavsiye etmeği; Milli sorumluluğumuzun, ilmi ve insani onurumuzun ve İslami şuurumuzun bir gereği sayıyoruz. AKP yetkililerinin ve diğer partilerin kof konuşmalarını ise, üzerinde durulmaya bile değer bulmuyoruz.

İşte değerli ve gerekli bulduklarımız:

“Bugün, Türkiye Büyük Millet Meclisi, 89 yıllık kutlu tarihinin en talihsiz günlerinden birisini yaşamaktadır.

Yedi yıldır, Türkiye'yi derin uçurumlara sürükleyen, yönetim iradesini başka başkentlerin yörüngesine oturtanların, milletimizi bölme hayallerinin burada tartışılmak durumunda kalınması son derece kaygı vericidir.

Hükümet eliyle Türkiye için bölünme modelleri arayışına girilmesine, siyasi tarihimizde ilk defa şahit olunmaktadır.

Dün, Meclisin ilk Başkanı olan Mustafa Kemal'in Anadolu'ya çöreklenmiş işgalcileri atmak için verdiği mücadeleye bakınız.

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

Bugün, aynı çatı altında bulunanların getirdikleri tekliflere bakınız.

Dün, bir milletin bağımsızlık savaşını tıpkı bir savaş karargâhı gibi doğrudan yönetmiş muhterem kahramanların vatani kurtarmak için verdikleri mücadeleye bakınız.

Bugün, bu mücadeleyi sorgulatmaya çalışanların çırpınışlarına bakınız.

Bugün burada neyi tartışacağız?

Nasıl bölüneceğimizi mi? Nasıl ayrılacağımızı mı? Kardeşlerimizi nasıl terk edeceğimizi mi?

Bugün burada hangi konuda uzlaşacağız?

Devletimizi nasıl parçalayacağımızı mı? Topraklarımızı nasıl taksim edeceğimizi mi? İllerimizi kimlere vereceğimizi mi?

Bugün burada hangi karara varacağız?

Şehitlerimize nasıl ihanet edeceğimizi mi? Gazilerimizi bir kez daha nasıl yaralayacağımızı mı? Asker, polis ve korucularımızın hatıralarını nasıl ayaklar altına alacağımızı mı?

Bunu ecdadımıza nasıl söyleyeceksiniz? Bunun vebalini nasıl üstleneceksiniz? Bunun hesabını iki cihanda nasıl vereceksiniz?

Bugün aziz milletimiz son derece endişeli, huzursuz ve tedirgindir. Karşımızdaki sorun çok ciddi bir beka sorunudur. Bu açılımın amacı, anlamı ve sonuçlarının iyi ve doğru anlaşılması büyük

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

önem taşımaktadır. Bunun meşruiyetinin değerlendirilmesinde yegâne ölçü Anayasa'nın çizdiği hukuki ve siyasi çerçevedir.

Anayasa'nın bu konudaki hükümleri şunlardır:

Türkiye Cumhuriyeti devleti, tek millet ve tek devlet esasına dayanan, üniter yapıda kurulmuş milli bir devlettir. Ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçedir.

Devletin temel amacı ve görevi; "Türk milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini ve Cumhuriyeti korumaktır."

Siyasi partilerin eylemleri, "Devletin bağımsızlığına, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne" aykırı olamaz. Buna aykırı hareket edilmesi Anayasal yaptırımlar uygulanmasını gerektiren Anayasa suçudur.

Hükümet, milli güvenliği sağlanmasından Türkiye Büyük Meclisi'ne karşı sorumludur.

Milli iradenin tecelli ettiği yegâne Yüce makam olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin üyeleri görevlerine başlarken "devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü korumak" için büyük Türk milleti önünde namus ve şerefleri üzerine yemin etmişlerdir.

PKK açılımının bu temel ilkeler ışığında anlaşılması ve değerlendirilmesi kaçınılmazdır.

Türkiye son yirmi beş yıldır milli varlığımızı hedef alan silahlı terör ve bölücülük sorunuyla karşı karşıyadır.

Bu süreçte, terörle mücadelede çok ağır bedeller ödenmiştir. Güvenlik güçlerimiz altı binin

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

üzerinde şehit vermiş, PKK terörü beş binden fazla vatandaşımızı katletmiş, gazi olan kahramanlarımız on iki bini aşmıştır. Bu şerefli mücadelede 2002 yılına gelindiğinde terörün beli kırılmış, bitme noktasına getirilmiştir. 3 Kasım 2002 tarihinde iktidara gelen AKP hükümeti, terörün sıfır noktasına geldiği bir Türkiye devralmıştır. Ancak, aradan geçen yedi yılda terör yeniden tırmanmış, etnik bölücülük hiçbir dönemde görülmemiş bir şekilde cüret ve mevzi kazanmıştır. Bugün Yüce Meclis'in önüne PKK açılımıyla çıkan AKP hükümeti, yedi yıllık iktidarı dönemindeki acz ve zafiyetlerden sonra terör örgütüne teslim olma noktasına gelmiştir. Terörle mücadele bırakılmış, terörle müzakere ve mütareke süreci başlatılmıştır.

Terörün tasfiyesi yerine, milli kimliği ve milli devleti tasfiye etmek için yola çıkan hükümet, bölücülüğün önünü açmıştır. Terörün talepleri siyaset sahnesine taşınmış, etnik bölücülük meşruiyet zemini kazanmıştır.

PKK açılımıyla yapılmak istenen, terörün silah ve şiddetle yapamadığının siyasi yollarla hayata geçirilmesidir.

Yüce Meclis maalesef bugün PKK'ya teslimiyetin belgesi olan bu yıkım projesini görüşmektedir.

Hükümetin PKK açılımının hareket noktası; terörden beslenen bölücülük sorununun etnik ve meşru kimlik ve hak talebi sorunu olarak tanımlamasıdır.

Bu temelde yapılan tanım, çözümün de etnik kimlik temelinde bulunmasını öngörmektedir.

Bölücü ve ayrılıkçı emellerin toplumsal siyasi kimlik talebi olarak kabul edilmesi, siyasi statü taleplerine zemin hazırlayacaktır.

Sorunun kaynağı ve esası; bireysel hak, temel hürriyetler ve demokratikleşme özlem ve talepleri değildir.

Yapılmak istenilen, bireysel kültürel haklar değil, oluşturulmak istenen bir azınlığın kolektif

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

olarak kullanacağı siyasi azınlık haklarıdır.

AKP'nin açılımında, sorunun en baştan itibaren böyle bir temelde ve etnik sorun olarak kabulü, çözüm sürecinin PKK'nın talepleri doğrultusunda şekillenmesini kaçınılmaz hale getirmiştir.

Bu vatan, bundan bin yıl önce gerçek sahibini bulmuştur. Aradan geçen on asır, bu coğrafyadan tarihe damgasını vurmuş bir büyük milleti ortaya çıkarmıştır. Bunun adı Türk milletidir. Bu iftihar ettiğimiz beşeri varlık, köklerin, kökenlerin, dillerin, mezheplerin üstünde bir maddi ve manevi bağ ile birleşmiştir. Bizleri bir araya getiren, acılarımız, anılarımız, zaferlerimiz, hüzünlerimiz ve coşkularımız olmuştur.

Ve bin uzun yılda kız alıp vermiş, fetihlere katılmış, işgale direnmiş, vatani kurtarmış, birlikte üzülmüş, sevinmiş, ağlamış ve gülmüştür.

Ve en önemlisi de evlatlarımız bu değerler uğruna şehit düşmüştür.

Ve son iki yüz yılda bu coğrafyada yaşananların tamamı bu tertemiz ve soylu milleti Anadolu'dan göndermek üzerine oynanmıştır.

Türk milletinin, üç kıtadaki varlığını hazmedemeyen Haçlı zihniyetinin Türk ve İslam cihan devleti için ne düşündüğünü milli tarih okuyan herkes bilir.

Türkleri Anadolu'dan atmak hayali, yüzyılları aşarak günümüze kadar ulaşan vazgeçilmez bir emeldir.

Güçlü olduğumuzda boyun eğenler, gücümüz tükendiğinde hemen sindikleri yerden doğrulmuşlardır. Ve bir sır gibi taşıdıkları amaçları gerçekleştirmenin yollarını her fırsatta aramışlardır.

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

Çanakkale savaşı, hâkimiyet havzalarını kaybederek, son yaşama alanımız olan Anadolu'ya sığındığımız şehadet, göç ve ıstıraplarla dolu acı tablo içinde gerçekleşmiştir.

Aziz milletimiz, altı asırlık hükümranlığının sonucunda, ana yurda, baba toprağının sınırlarına, asli unsurun ocağına dönmüştür.

Bu tarihten sonra, büyük Türk milleti için dönülecek başka toprak parçası, gidilecek başka göç güzergâhı ve verilecek başka vatan köşesi de kalmamıştır.

Anlamakta ve anlamlandırmakta güçlük çekenlere tekrarlıyorum:

Burasının adı Türkiye, milletin adı ise Türk milletidir.

Ya, bu topraklar ve üzerinde yaşayan millet bir ve bütün tutulacaktır, ya da Türk milleti Anadolu'dan atılacak ve tarihten silinecektir.

Bilmeyenleriniz varsa, ben buradan tekraren söyleyeyim. Bunun adı tarihi Şark Meselesidir. Ve tarafları bellidir.

Coğrafya aynı duruyorken (ki öyledir); on asırdır bu topraklardan yükselen politik dinamikleri değiştirirseniz, buradan hepinizi uyarıyorum ki coğrafyayı mutlaka kaybedersiniz.

Ve size başka başkentlerin jeopolitiğinden doğmuş yeni coğrafyalar dayatılırken, onun da politliğini öngöremezseniz ve anayurt politığı ile eklemleyemezseniz, ortaya kesinlikle dağılma ve yıkılış çıkacaktır. Bugün karşımızdaki tehlike de budur.

Hükümetin çeşitli isim zinciri arasından en sonunda karar kıldığı kavram "milli birlik projesi", bunun formülü olarak da sunduğu reçete "demokrasi"dir. Kuşkusuz ki, her ikisi de çağdaş bir

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

toplum arayan herkes için cazip, sıcak gelen, hoş gidecek davetkâr kavramlardır. Burada bu kavramların nasıl bir makyaj içerdiğini, bunların hangi niyetleri maskeleydiğini açıklayacak değilim. Zaten buna da zaman yoktur. Ancak, şunu ifade edeyim ki; çağımızın çok önemli kavramı "demokrasi"dir. Bizim de vazgeçemeyeceğimiz temel siyasi zeminimizdir. Demokrasi bir yandan ülkelerini ve toplumlarını müreffeh ve güçlü hale getiren yönetimlerin kuvvet kaynağı olmuştur. Ama aynı zamanda içi boş bir demokrasi arayışında ülkelerini maceralara atan yöneticiler için ustaca hazırlanmış bir tuzak anlamı da taşımaktadır. Özellikle emperyal fikirler ve emellerin çağımızda en iyi saklandığı sığınak demokrasi iddiasıdır. En güçlü bahane ise, mazlum milletlere demokrasi götürme olmuştur. Terörist başı bile ayrı bir devlet kurma fikrini "demokratik Cumhuriyet" denilen bir istismarın içine sıkıştırmak durumunda kalmıştır. Hükümetin "Kürt sorunu diyerek başlattığı sözde açılım süreci de kısa zamanda demokrasi ambalajının arkasına saklanmıştır. Başbakan Erdoğan, gittiği her yerde "demokrasinin eksikliğinden" sorunları "demokrasinin çözeceğinden" bahsetmeye başlamıştır. Ve Sayın Cumhurbaşkanı da yasama yılının açılışındaki konuşmasının tamamına yakınında, farklılaştırma odaklı düşüncelerini demokrasiye atfederek yapmıştır. Elbette demokratik kültürün yeni gelişme alanları, demokrasi fikrini de demokrasi ihtiyacını da değiştirip geliştirmektedir. Ancak, Sayın Başbakan'ın etnik kimlikleri kaşırken kullandığı ve Sayın Cumhurbaşkanının da farklılıklara vurgu yaparken sözünü ettiği eksikliğin, gerçekten bir demokrasi noksanı olup olmadığı tartışılmalıdır.

Anayasanın 10 uncu maddesi gereğince;

"Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar. "

Anayasanın 12 inci maddesi uyarınca:

"Herkes, kişiliğine bağlı dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir."

Anayasanın hükümlerince, Türkiye'de fertler arasında hiçbir sebeple ayırım yoktur. Her fert, Anayasada da gösterilen bütün insan hak ve özgürlüklerine sahiptir.

Bu hak ve özgürlükleri demokratik meşruiyet hudutları içerisinde serbestçe kullanır, bütün siyasal faaliyetlere katılır, seçme ve seçilme hakkına sahiptir.

Bu itibarla, hiçbir vatandaşımız, yasalar karşısında eşit vatandaşlık haklarını fiilen ve hukuken kullanamadığını iddia edemez veya bu haklardan mahrum olduğunu söyleyemez.

Bugün gerçekten de iddia edildiği gibi ülkemizin bir bölümünde bir eşitsizlik var ise bu, yılların ihmaliyle oluşmuş yokluk ve yoksulluğun neden olduğu mahrumiyettir.

Bugün gerçekten bir demokrasi sorunu ve özgürlük eksikliği varsa bunun önündeki engeller de devlet yapımızda ve yasalarımızda değildir.

Yöredeki vatandaşlarımızın tam bir mahkûmiyet içinde buldukları katı feodal yapının ve terörün neden olduğu ferdi özgürleşme sorunudur.

Bu özgürlük ise kimliklerin kaşınması ile değil, feodal baskı ortamının ve terör baskısının ortadan kaldırılması için sosyal ve ekonomik süreci hızlandıracak tedbirlerin alınmasıyla mümkün olabilecektir.

Bu tedbirleri almanızda size engel olan yoktur. Yedi yıldır işbaşındasınız yapsaydınız. Yapamadıysanız şimdi yapmaya başlayınız.

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

Ancak, bunları ihmal edip, ferdin sahip olduğu haklar dışında millet bütünlüğü içinde yer alan bir topluluğa değişik adlar altında, siyasal haklar vermeye çalışmanızı kabul etmeyiz. Edemeyiz.

Böylesi teklifler, hem varlığımıza tehdit, hem de Anayasaya aykırıdır, değiştirilmediği sürece de milletimize ve yasalara karşı suç niteliğini koruyacaktır.

Ve şayet ülkemizdeki insanlarımızın bir kısmında kendilerini ifade edememe sorununun varlığı iddia ediliyorsa, bu sorunun çözümündeki engel anayasal değil sosyolojik ve ekonomiktir.

Bu itibarla milletleşmeye katılamayacak kadar geri bağ ve bağlantıları aşmamış bir ferdin, hangi dili konuşursa konuşsun sorunları asla tükenmeyecektir.

Zira yaşadığı buhran ve yoksulluk, dikkat buyurunuz, anasının dilinden değil, sahip olduğu dar ve kısır toplumsal ve ekonomik çemberin kırılmamasından ileri gelmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti, bugüne kadar hangi etnik kökenden gelene menşeiini sormuş ve ayrımcı muamele etmiştir?

Kucaklayıcı ve konuksever gönlüne sığınmak isteyen hangi topluluğu reddetmiş, hangisini menşei itibariyle aşağılamıştır?

Hangi başbakan'a, hangi bakana veya hangi işadamına kökeni nedeniyle farklı muamele yapılmış, bireysel yükselme yolları sözde ayrımcılık nedeniyle tıkanmıştır?

Kim ülkemizde kökeni nedeniyle, anasının dili nedeniyle, yönetime, siyasete, ticarete, idareye, memuriyete, bürokrasiye giremediğini iddia edebilir?

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

Kim cumhurbaşkanı, başbakan, meclis başkanı, general, profesör, vali, bürokrat ve büyükelçi olamayacağını söyleyebilir?

Bizim anlayışımıza göre, milletin varlığı ve devamı, asla vazgeçemeyeceğimiz, devletimizin ve demokrasimizin varlığı ve devamından daha önceliklidir ve değerler sıralamasında diğerlerinden daha öndedir. Allah göstermesin, devletimiz çöküntüye uğrasa da, demokrasimiz kesinti yaşasa da, eğer milletimiz ayaktaysa, yıkılmamışsa, dağılmamışsa, ayrılmamışsa kaybettiğimiz bu değerlerin tamamını yeniden inşa etme imkânımız her zaman vardır. Biz demokrasiyi milletimizin huzur ve refahı için istiyor ve diliyoruz. Yoksa içi ve içeriği bilinmeyen bir demokrasi arayışı için Türk milletini dağıtmak ve harcamak gibi bir lüksümüzün olamayacağını düşünüyoruz. Milletsiz ve devletsiz demokrasi beklentisi gibi sığ arayışların Osmanlı Devletini adım adım nasıl parçaladığını görmek lazımdır. Başka yerde olumlu sonuçlar veren tedbirlerin, bizde nasıl yıkımla neticelendiğini bilmek ve ibret almak zamanıdır. Elbette ki, Mustafa Reşit Paşa'nın, Mehmet Ali Paşa'nın, Fuat Paşa'nın ve Mithat Paşa'nın siyasal hayatımıza katkılarının olduğunu inkâr edemeyiz. Ne var ki, aynı şahısların Osmanlı İmparatorluğunu yıkıma kadar götüren sürecin mimarları arasında olduklarını da gözden kaçırmamak gerekmektedir. Tanzimatla başlayan süreç kuşkusuz ki, milletimizi tebaadan vatandaşa, monarşiden cumhuriyete ve mutlakıyetten demokrasiye doğru ilerleten sürecin başlangıcıdır. Ancak aynı süreç farklı kimliklerin imparatorluktan hızla kopmasının da başlangıcı olmuştur. Temennimiz yanlıştan tez dönülerek Türkiye Cumhuriyetinin, Türk milleti kimliği ile demokrasinin güvencesiyle sonsuza kadar bir ve beraber yaşamasıdır.

Unutmayalım ki,

Ülke, birbiri ile müşterek oluşturamayacak kadar farklı insanların; kafesler, duvarlar veya tel örgüler arkasında, birbirleriyle zorla ve temassız yaşadıkları toprak parçası değildir.

Devlet, insanların farklılıkları üzerine inşa edilerek ve farklılıkları korumak ve artırmak için örgütlenmiş yapılar demek değildir.

Millet ise farklılıklarını korumak isteyen, hatta farklılıklarını artırmayı amaçlayan insanların topluluk oluşturduğu beşeri yığın demek hiç değildir.

Tarih, çağdaş devletlerin ortak duyuş ve düşünüş için bir araya gelmiş, beraber yaşamayı

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

arzu eden insanların oluşturdukları uzlaşma alanları olduğunu ortaya koymaktadır.

Kaynaşma ile bir arada yaşama, farklılaşma ile ayrışma arasında istense de istenmese de yakınlaşma ve doğal paralellik olacaktır.

Kısaca aykırılıkların ayrılıklara; benzeşmelerin birleşmelere temayül göstermesi kaçınılmazdır.

Farklılıklar sürekli vurgulanarak, körüklenerek, kışkırtılarak birlikte yaşama imkânı nasıl sağlanacaktır?

Önce üniter yapı içinde otonomi, sonra federasyon ve sonra bağımsız devlet kurma talepleri nasıl önlenecektir?

Yıllardan beri Avrupa Birliğinin dayatmaları ile sözde aydınların oluşturduğu işbirlikçi lobilerin baskısıyla bitmek bilmeyen taleplere karşı verilecek tavizin son sınırı nerede çekilecektir?

Aldıkça iştahı kabaran ve adım adım emellerine yaklaşan bölücülüğün duracağı yer neresi olacak, hükümetin direnci nerede ortaya çıkacaktır?

Özellikle açılım sürecini farklılıklar üzerine oturtmaya çalışanlar, PKK taleplerine göz kırpanlar bu sorulara gerçekçi bir cevap vermek durumundadırlar.

Bu cevapları vermeleri gerekenlerin hiçbir hazırlıkları yoksa, hatırlatmak isterim ki, hayatın müştereklerinin bağlayıcı kuvveti, farklılıkların zayıflatıcı etkisinden mutlaka üstündür.

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

Aslolan, bir arada bulunmayı isteyen, toplumsal düzeyde aynı değil ama benzer düşünmeyi sağlamış, teşekkür etmiş milli vicdanı nedeniyle benzer tepkiler veren, aynı kültürden beslenen kimliğe ve kişiliğe sahip toplumlar oluşturabilmektir.

Devletin de görevi bir arada yaşamak için uzlaşmış bu siyasi yapıyı güçlendirmektir.

Yine bu amaçla sevinçte, kıvançta ve tasada ortak duyguları uyandırmak, uyandırılmasının önünü açmak ve elbette ki birbiriyle bütünleşmesini sağlamaktır.

Bu bütünleşmenin en güçlü vasıtası ortak kültür hazinemiz, resmi dilimiz ve eğitim dilimiz olan Türkçedir.

Herkes anasının dilini konuşup konuşmamak hususunda serbesttir. Bu doğal ve haklı durum, gündelik hayattaki özel münasebetlerin kurulmasında bir engel değildir. Mani olacak kimse de yoktur.

Ancak resmi dilimizin dışındaki ikinci bir dilin kamusal alanda resmiyet kazanması milletin birlik ve devamlılığını durduracaktır.

Eğer Türkçemiz, hepimizin günlük iletişim dili olmaktan çıkarsa bilimin, sanatın, yargının, eğitimin, idarenin dili olmaktan da adım adım çekilir ve sonunda yönetim gücü ortadan kalkar.

Bu itibarla, hiçbirimizin soyut bir demokrasi putu peşinde ve sanal açılım paketleri ile milletimizin ufalanmasına göz yummamız ve millet birliğinden vazgeçmemiz asla mümkün olmayacaktır.

Bu sözde açılım projesi, bölgemizdeki su ve enerjiyi ele geçirmek, kontrol altında tutmak ve stratejik olarak rezerve etmek isteyen Küresel Gücün yazdığı Büyük Ortadoğu Projesi'nin dayatmasıdır.

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

Tarihi kökleri itibariyle sömürgeciliğe karşı duruşu ve mazlum İslam ülkelerinde mücadelesi bilinen siyasi İslamcılığın ırkçı noktaya sürüklenmişlerdir... Bugünkü fason sahipleri, bu proje ile küresel oyununun parçası haline gelmiş ve

İmralı, PKK, AKP, Peşmerge ve ABD'nin birlikte oynadığı bu oyunun sonunda milletimizin birliğinin, devletimizin teklığının, bin yıllık kardeşliğimizin devamı asla mümkün değildir.

"Farklılıklarımız zenginliğimizdir" bahanesiyle kurcalanan kimliklerin tahrikiyle uyanacak etnik ayrımcılığın, sosyolojik zeminde tutunmasıyla birlikte ne anayasalar, ne yasaklar, ne tavsiye kararları ve ne de sözde demokratik açılımlar bu yıkımı durdurmaya yetmeyecektir.

Bu aşamaya kadar bile, PKK terör örgütünün 25 yılda yapamadığı ayrışma ve husumeti hükümet kısa sürede başarmış ve terör örgütü ile kahraman, fedakâr şehitlerimizi, gazilerimizi ve aziz yöre halkını aynı kefeye oturtmuştur.

Ancak her şeye rağmen girdiğiniz yoldan dönmemekte ısrarlı iseniz, Türkiye Büyük Millet meclisindeki sandalye sayınız yeterlidir.

Açılım ortağınızla birlikte elele veriniz ve hodri meydan, bölünme yasalarını çıkartabiliyorsanız çıkartınız."

Noksan Bulduklarımız:

TBMM'indeki Kürt Açılımı safsatasıyla ilgili gerçekleştirdiğiniz, ama ciddi ve geçerli hiçbir çözüm önerisi getirmediğiniz; yani hastalığın TEDAVİ çarelerini göstermediğiniz; ne var ki bu sorunların nedenleri ve neticeleri konusundaki TEŞHİS, TESPİT ve ENDİŞELERİNİZİN birçoğunda, bizim de duygu ve duyarlılıklarımıza tercümanlık ettiğiniz konuşmanızın önemli kısmına katılıyor ve kutluyoruz.

YANLIŞ VE HAKSIZ bulduklarımız:

Uzun konuşma metni, sanki;

- Bin doğru bir yanlışa kılıf olsun diye sıralanmış satırlardı.
- Uyuşturup öldürücü bir damla zehiri, bin damla şerbetin içine katma titizlik ve gizliliği sırtırmaktaydı. Yukarıda Osmanlı'nın ırkçılık ve etnik ayrımcılık tohumlarıyla yıkıldığını vurguladığınız halde, bunun yegâne ilacının ortak İslam inancı ve ahlakı olduğunu belirtip sahiplenmekten kaçınmanız şaşırtıcıydı.

Şöyle ki:

a) Önce, bir saate yakın konuşma metninde Sn. Devlet Bahçeli, terör sorunlarının ve açılım oyunlarının arkasındaki dış güçleri ve yerli işbirlikçileri tanıtırken, defalarca, "Haçlı ziniyeti"nden, "Bazı Lobiler"den ve "Küresel Merkezler"den bahsetmiş, ama nedense, AB ve ABD'yi güdümüne alan, Haçlıların emperyalist emellerini de organize edip kışkırtan, asıl düşman olan "YAHUDİ SİYONİZMİ"ne, "İSRAİL FİTNESİ"ne ve ülkemizdeki karanlık ve kiralık karakolları olan "MASONİK MAHFİLLER"e bir tek kelime olsun değinmemiştir. Bunun nedeni;

- Ya çok koyu ve kötü bir bilgi eksikliğidir.
- Ve ya, asıl tehdit ve tehlike odaklarını ve suç ortaklarını özenle gizleme ve toplumun dikkatini Siyonist patronlardan, figüran piyonlara çevirme gayretidir.

b) Ve yine Sn. Devlet Bahçeli:

" Tarihi kökleri itibariyle sömürgeciliğe karşı duruşu ve mazlum İslam ülkelerinde mücadelesi bilinen SİYASİ İSLAMCILIĞIN ırkçı noktaya... Sürüklenmişlerdir. Bugünkü fason sahipleri, bu proje ile küresel oyunun bir parçası haline gelmiştir" gibi ne anlama geldiği ve kimleri hedeflediği belli olmayan sözler etmiştir.

Önce şu konuya açıklık getirelim.

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
23 Kasım 2009

Siyasal İslam; “Dini duyguları, siyasi heves ve hesapları için istismar eden ve “dinci” diye etiketlenen partiler ve faaliyetleri olarak izah edilir.

Oysa aslında; Milli Görüş gerçeğini ve Erbakan Hoca'nın; ilmi, insani ve evrensel projelerini karalayarak toplumu ürkütüp korkutmak; ülkemizdeki ve yeryüzündeki Siyonist sömürü saltanatını korumak üzere “Siyasal İslam” kavramı uydurulmuş, Hakkı ve halkı savunan bir partiden öte, bütünüyle İslam dinini ve İslami hizmetleri kötülemek ve körletmek için kullanılmıştır.

Ve İslam; inanç temelleri, ahlak disiplini, ibadet öğüt ve önerileri; ailevi, içtimai, iktisadi, ticari ve siyasi prensipleriyle asla ayrışmaz bütünlük arz eden son ve tek ilahi Dindir. Bu Yüce Dinin, bir kısmını gereksiz ve geçersiz görüp itiraz etmek, tamamını inkâr gibidir. Bu din hiçbir şeye ve hiçbir şekilde alet ve istismar edilemez, Ona sadece hizmet edilir. İslam herhangi bir kavmiyetçiliğin, ideolojinin, rejimin, batıl ve beşeri bir sistemin; yedek lastiği, koltuk değneği ve kendisini Müslüman topluma kabul ettirme jelatini değildir.

İSLAM; Müslüman milletimizin asıl mayası, kaynaştırıcı kimyası, hayat ve huzur kaynağı, varlık arabamızın motoru makamında bir gerçektir ve mutlaka gereklidir.

Ve Sn. Bahçeli, eğer bu sözlerinizle dolayısıyla da olsa hala AKP'yi Milli Görüş'ün devamı gibi gösterme niyetiniz ve Erbakan'ı da bunların günahına ortak etme gayretiniz varsa, herhalde bu İsrail'in Siyonist ve katil yöneticileri ve Amerika'daki Yahudi Lobilerince takdir edilmiştir... Çünkü AKP de, Milli Görüş'e hıyanet ve hakareti karşılığı, aynı şeytan şebekesince iktidara getirilmiştir.

Yok, eğer o mana ve maksatla bu sözlerinizi sarf etmediğinizi belirtirseniz, biz de sevinir ve düzeltiriz.